

[Statsministeren]

de i øvrigt er dagpengeberettigede og dermed har vist deres tilknytning til arbejdsmarkedet. A-kasserne skal derfor normalt ikke undersøge, om ledige medlemmer har børnepasningsmuligheder, når der ikke er konstateret pasningsproblemer i forbindelse med anvisning eller arbejdsophør. Den side af sagen skulle derfor være klar nok.

Men det siges videre, at der kan være tilfælde, hvor det kan være rimeligt at anmode om en erklæring om medlemmets børnepasningsmuligheder, uden at der har foreligget en arbejdsanvisning.

Nu er det vel især spørgsmålet om en eventuel kønsdiskrimination, i dette tilfælde af kvinder, som hr. Jørgen Jensen er på vagt over for, og det kan vel være rimeligt. Men i cirkulæret nævner man som eksempel den situation, at et kvindeligt medlem anmoder om dagpenge efter endt barselhvile, når hun har fået sit første barn.

I den valgte formulering i cirkulæret ligger der ikke, at mænd er anderledes stillet end kvinder. Der er netop tale om et eksempel, og jeg har vel også lov at tilføje et særdeles typisk eksempel, der kun vedrører barselordlov, og sådan som lovgivningen er nu, kan der kun blive tale om denne situation for kvinder.

Egentlig mener jeg ikke, det kan stride mod ligestillingsprincipperne at omtale medlemmet som kvindeligt, når man trækker et sådant tilfælde frem. Der er netop tale om en situation, som altså kun kan opstå for kvinder. Alligevel vil jeg sige, at det må erkendes, at ordet kvindeligt i cirkulæret er overflødig, og arbejdsministeren har derfor over for mig oplyst, at formuleringen vil blive ændret i næste udgave af cirkulæret.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal takke for svaret, som var positivt i den forstand, at man vil ændre i cirkulæret. Men jeg vil godt understrege, at det ikke alene er, fordi jeg er særlig på vagt over for en diskrimination af kvinder, det er vi også fra partiets side, men det er også, fordi cirkulæret i sin helhed kan have nogle uheldige virkninger. At mænd ikke stilles anderledes end kvinder på grundlag af formuleringen, vil jeg ikke kalde helt rigtigt, men hvis det ændres, all right, så lad det være.

Men jeg vil godt om cirkulæret sige, at i det hele taget er det et cirkulære, der ligesom legaliserer, at man er strengere i sin vurdering af, hvem der har ansvaret for at passe børnene – mænd eller kvinder – og det er det, jeg sådan set er på vagt over for. Jeg erkender helt, at det cirkulære, der er udsendt, sådan set bremser den mest provokerende administration, som der har været tale om hidtil, en administration, som i meget høj grad skyldes kassernes angst for at bryde en lovgivning og komme op at slås med direktoratet. Men det legaliserer også de uheldige forhold, der er på dette område, og derfor vil jeg da godt spørge statsministeren, om han vil tage initiativ til ud over at ændre cirkulæret, at arbejdet mellem socialministeriet og arbejdsministeriet samordnes på dette område, således at de uheldige virkninger af den nuværende situation fjernes. For det er jo et ping-pongspil her, hvor man siger, at det er ikke arbejdsmarkedslovgivning, det er et socialt spørgsmål, at der ikke er børnepasningsmuligheder, og også et spørgsmål om, hvad de kan få i ydelse fra bistandskontoret. Jeg vil gerne ud over det positive, at man ændrer ordvalget i cirkulæret, spørge, om man også vil sikre ved en samordning mellem de to ministerier, at de uheldige virkninger på dette område fjernes.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan sige, at efter hvad der er oplyst over for mig, finder der særdeles regelmæssigt et samarbejde sted mellem arbejdsministeriet og socialministeriet. Jeg tror derfor næppe, der er grund til yderligere opfordringer. Men nu er synspunktet jo rejst, og jeg er sikker på, at både socialministeren og arbejdsministeren vil være opmærksomme på et sådant samarbejde.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal takke for svaret. Hvis det skulle knibe med eksempler på, hvor dette samarbejde ikke virker, er vi meget villige til at komme tilbage til sagen i arbejdsmarkedsudvalget og i socialudvalget. Jeg skal bare henviser til det, der lige har været i det nye TV-program om de problemer, der lå for de kvinder, hvor det ikke alene var et spørgsmål om at kunne være til rådighed for arbejdsmarkedet, fordi man ikke kunne få passet